

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quid faciat hominem Christianum seu spiritualem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Ex quo solum credentes & sine peccato existentes, sunt in regno Christi, igitur nullus hominum erit in Christi regno? quis enim est sine motibus peccatorum, & quis gloriatur se mundum habere cor? Respondeo, in regno Sathanæ sunt homines differetes: quidam resistunt tentationibus & cupiditatibus carnis, & non obediunt, sed mortificant, non permittunt regnare peccatum in corpore: & licet sentiant regnum Sathanæ in carne, non tamen consentiunt, sed fidè pugnant. Ob id dicit Apostolus Rom. 8. eos nihil damnationis habere, &c. Tales in Christo sunt supra peccatum & Dæmonem. Nam Christus est rex animæ super omnia, & nos in ipso præualemus peccato, ne damnare possit. Reliqui libenter & voluntariè subsunt regno Sathanæ, ut qui placent sibi in cupiditatibus carnis, Gala. 5. & illi dicuntur esse Christi regnum deuastatum, quod diabolus possidet: etsi ore confitentur Christum, nihil tamen illis proderit, Tit. 1.

CAP. XXIX.

ARGUMENTA.

1. *Quid faciat hominem Christianum seu spirituales,*
2. *Quòd fides secum patiatur officium ciuile & conditionem, statum, caremonias & ritus, si desit superstitio.*
3. *Quæ sit Apostasia à fide.*

Apostolus ad Galat. 5. inquit: In Christo Iesu neq; circumcisio aliquid ualet, neque præputium, sed Fides quæ per dilectionem operatur: id est, Christianum non facit quòd quis sit in præputio, vel quòd sit circumcisus, sed quod in CHRISTVM
H credit:

credit. Sic tertio capite inquit: Omnes vos vnū estis in Christo Iesu per fidem. Non est Iudæus neq; Graecus, non est seruus neque liber, non est masculus neque foemina, hoc est, illa non faciunt Christianum, esse virum vel foeminam, laicum vel monachum, Cæsarem vel rusticum, Regem vel seruum: sed credere in Christum. Hæc fides facit omnes nos vnum in Christo, & ex æquo Christianos, non vestitus, locus, cibus, &c. Ideò inquit Petrus Actor. 10. In veritate comperi, quòd non est acceptor personarum Deus: Sed in omni gente qui timet eum, id est, credit in illum, & operatur iustitiam, acceptus est illi. Igitur nec sexus, nec patria facit Christianum: hæc enim omnia exteriora sunt, & non faciunt Christianum: sed fides intus cordis, credere quòd Christi opera vincunt peccatum, sathanam, mortem, nosq; saluant, hæc faciunt Christianum. Sic fides in Christum, quoniam in spiritu & corde consistit, non in pedibus vel manibus vestitu vel cibo aut loco, neque in officio, quia hic Dominus, ille seruus: hic laicus, ille clericus: Fides inquam, quæ Spiritum sanctificat & purgat, Actor. 15. Fide purgans corda: ea facit spiritualem, sanctum, Christianum: & sic oēs credentes sunt spirituales, & tales dici possunt: differunt tamen ratione officiorum, quòd aliud habet officium Papa, aliud Cæsar, Actor. 12. Sicut in vno corpore sunt multa membra, omnia tamen non eundem habent actum, &c. Retinent tamen & ad hoc conducunt externa illa, cibus, potus, vestitus, locus, sacerdotium, & id genus alia officia & cæremonia, quanuis spiritualem non faciunt: sub his tamen operibus exercetur spiritualitas & retinetur, quare non sunt abijcienda. Hæc ergo Fides quæ acceptat Christum, vt Christus sua sit sapientia, propriam pro stultitia reputans: vt Christus sua sit iustitia, propriam pro impura & insufficienti existimans: vt Christus sua sit sanctificatio, seipsum & natura

ruram suam, agnoscens oppressam peccato: vt Christus sua sit vnica redēptio, iustificatio, quia sua morte solus meruit credentibus omnibus iustificationē & salutem, & qui nobis pœnitentibus gratis sine merito nostro distribuit suum beneficium: quisquis hoc credit, quod scilicet Christus p̄ peccatis nostris mortuus est, & resurrexit propter nostrā iustificationem, per hanc fidē accipit beneficia Christi, hęc fides sanctificat personā spiritualem ac Christianū facit. Sic arbor primò fit bona, & deindè fructus eius. Rom. 4.

Hęc fides quæ in solo Christi sanguine quærit remissionem & salutem, & nō in p̄prio opere operato, potest secum ferre sexum, officium, imperatorem, rusticum, monachum, laicum, diuersum vestitū, caeremonias, ciborum discrimina: quia in his nō quæritur iustitia, remissio aut salus, nec capitale bonū, quod in Christū transfertur: sed sunt exercitia fidei & charitatis erga proximū, ad laudē & gloriā Dei. Et sic dicit Matt. 7.
2.
1. Cor. 7:
 Apostolus: Si qs vocatus est in preputio, nō accersat circuncisionē, &c. Nam ad salutem nō iuuat, nec etiā salutem impedit, vt quis sit natus Iudæus vel Gentilis, sit Franciscanus aut Dominicanus: illa enim sunt exteriora. Igitur fides in Christi sanguine & eius operibus locat salutis fiduciam, & non in nostris hisce exterioribus. Non ideò saluor, quia habitu, loco solitario, diuerso cibo aut potu Monachus sum & Christianus: nec tamen hęc exteriora oberunt fidei, sed potiùs promouent, si sine superstitione & p̄sumptione salutis consequendæ fiunt. Euangelium non trahit personā ab ordine, ab officio, ab opere manuū, sed trahit animam à falsa intentione, & liberat conscientiā à falsa fide. Nam hęc est falsa fides, q̄ operibus nostris nosmetipsos iustificare & saluare possumus, quandò ea opinione nostra opera facimus. Nā vera fides quærit salutis summam in solo sanguine Christi & eius meritis: attamē p̄mittit manū in opere